

Ten aanzien van bijlage V zij opgemerkt, dat deze blijkens de toelichtingen ten deele werkelijke ontvangsten en uitgaven bevat, ten deele posten, welke aan de begroting zijn ontleend. Voor een week-overzicht bestaat inderdaad geen andere methode, doch het ware juist, in dit overzicht in ieder geval begroote posten van werkelijke gescheiden te houden. Zou het verder niet aanbeveling verdienen, in dit week-overzicht iets te vermelden over den omvang der obligo's met betrekking tot nog af te nemen films?

De correctie had hier en daar beter kunnen zijn. Speciaal bijlage XII is door foutieve plaatsing van omschrijving en guldensteekens wat de details betreft wel zeer onduidelijk geworden.

Het is niet onze bedoeling met bovenstaande critische opmerkingen den indruk te wekken, als zoude het aangekondigde werkje niet voor een zeer belangrijk deel aan zijn doel beantwoorden. Integendeel! Indien alle bioscoop-bedrijven de raadgevingen van den schrijver opvolgen, dan is hiermede ongetwijfeld deze geheele bedrijfstak ten zeerste gediend!

J. P.

UIT HET BUITENLAND

*Red.: F. Haarbosch, Ch. Hageman,
Drs D. Nije en Drs W. P. den Turk*

(Bijdragen en mededeelingen zende men aan den Secretaris der Redactie)

Nabeschouwingen over de Mc Kesson and Robins Case *)

Als gevolg van de Mc Kesson and Robins Case is in de Vereenigde Staten een speciale subcommissie van de New York Stock Exchange benoemd, die zich heeft bezig gehouden met de vraag in welke mate accountantsonderzoeken de belangen van beleggers kunnen beschermen. Bij de behandeling van deze zaak is men namelijk gestooten op een „discrepancy between what the public expects of independent auditors in making the customary audits for statements to stockholders and what the auditors themselves and the corporations, say is feasible to do within even the most extensive reasonable limits of expense to stockholders”.

De subcommissie heeft de volgende 3 aspecten in hare beschouwingen betrokken:

1. Extensions in the scope and methods of audit practice.
2. Means by which the limitations which necessarily exists in audits may most effectively be drawn to the attention of stockholders through the auditor's report or otherwise.
3. Changes in certain relevant corporate procedures, which may improve internal accounting or facilitate the work of independent auditors.

De subcommissie gaat accoord met de reeds gegeven uitbreiding van het begrip: „generally accepted procedure” door meer aandacht te schenken aan de controle op voorraden en vorderingen. (Zie hiervoor het Maartnummer 1940 van het M.A.B.)

Aangezien het practisch onmogelijk zal zijn om alle transacties te checken stuit de commissie op het dilemma, hoe het belegend publiek

*) Zie Maart-aflevering 1940, blz. 53 ev.

bekend te maken met de beperkingen, waaraan het onderzoek van den public accountant is onderworpen en tezelfder tijd de werkelijke waarde en eigenlijke doelstelling van de accountantscontrôle duidelijk te maken, namelijk „as independent examinations of accounting methods, for which the auditor is expected to assume responsibility, and as independent additional checks on factual data of considerable if not of conclusive value”.

Ten aanzien van de accountantsverklaring komt de subcommissie tot de conclusie, dat deze niet lang moet zijn en geen technische verklaringen betreffende de wijze van uitvoering van het onderzoek moet omvatten.

De subcommissie merkt ten aanzien van het derde punt op, dat de ondernemingen ook hun verantwoordelijkheid hebben. Deze van hun kant moeten hun administratie en hun interne controle zoo doelmatig mogelijk inrichten en voorts het werk van den public accountant op elke redelijke wijze vergemakkelijken. De subcommissie heeft 4 voorstellen te dien aanzien doorgegeven aan de New York Stock Exchange, welke zij belangrijk genoeg en uitvoerbaar heeft geacht.

1. Versterking van de positie van den Public Accountant.

Dit kan geschieden door de verantwoordelijke directeuren den accountant direct te laten benoemen ofwel voorstellen tot benoeming te laten doen aan de Algemeene Vergadering. Waar dit mogelijk is, is de benoeming door een speciale commissie van de commissarissen (directors who are not officers of the company) wenschelijk.

Het resultaat van het onderzoek moet altijd ter beschikking van de directie staan, het rapport moet aan aandeelhouders gericht zijn en de accountant moet gelegenheid hebben op de aandeelhoudersvergadering te verschijnen.

2. Uitbreiding van de verantwoordelijkheid en de positie van den Controleur of Internen Accountant.

Meer nadruk moet worden gelegd op de verantwoordelijkheid van den controleur. De omvang van zijn verantwoordelijkheid moet vastgelegd worden door de directie aan wie hij periodiek een verslag uitbrengt buiten zijn gewone rapporten aan de bedrijfsleiding.

De controleur of de financieele hoofdbeampte behoort de gepubliceerde financieele rapporten te onderteekenen ook als deze door het rapport van den public accountant zijn vergezeld.

3. Aanvaarding van het Natural Business Year in plaats van het Kalenderjaar.

Dit wordt van belang geacht teneinde den public accountant in staat te stellen tot een betere werkverdeeling te komen. Voorts zou de resultatenrekening, gebaseerd op een afgelopen cyclus van de transacties van een normaal jaar den belegger een beter beeld geven van de plaats gehad hebbende transacties, terwijl het opmaken van de Balans er door wordt vereenvoudigd. Jaarrekeningen van ondernemingen uit eenzelfde bedrijfstak zouden gemakkelijker vergelijkbaar zijn, daar vrijwel iedere bedrijfstak zijn eigen duidelijk te onderkennen bedrijfsjaar heeft.

4. Aanstelling van den Public Accountant aan het begin van het jaar.

Dit punt is van belang, teneinde den accountant in staat te stellen zijn werkzaamheden reeds in den loop van het jaar aan te vangen.

Op het uitgebreide rapport dezer commissie levert de Redactie van The Accountant in haar nummer van 6 April 1940 commentaar, waaraan wij het volgende ontleenen.

De Redactie beschouwt de Mc Kesson and Robins Case in de eerste plaats als zoo buitengewoon, misschien wel nooit meer op dergelijke schaal voorkomend, dat deze naar hare meening moeilijk aanleiding kan geven om groote lasten en kosten op een gemeenschap te leggen, waar eerlijkheid en goede trouw de voornaamste rol moeten spelen.

In de ontstane discussies zijn er twee vragen, die tevergeefs op antwoord wachten. De eerste vraag is in hoeverre het mogelijk zal zijn de controlewerkzaamheden volgens eenige vaste regels uit te voeren als voortvloeijsel van een beperkt aantal principes, welke als algemeen erkend aangenomen worden.

De tweede vraag luidt in hoeverre het mogelijk is een scheidingslijn te trekken tusschen de interne verantwoordelijkheid van de beheerders en de externe verplichtingen, die op den public accountant rusten.

Ten aanzien van de eerste vraag blijft de Redactie een negatieve houding aannemen. Het komt haar voor, dat zoekers naar de steen der wijzen in accountancy wel zeer op de verkeerde weg zijn door de groote verscheidenheid van de omstandigheden te ontkennen, waaronder de accountant moet arbeiden. Zij wijst hierbij op het feit, dat de officieele Securities and Exchange Commission 14 vooraanstaande zakenlieden heeft opgeroepen „in order that the Commission may establish from a representative cross-section of the profession what is generally accepted practice and procedure”. Het samengestelde rapport dezer Commissie omvat 638 pagina's klein gedrukt. In Engeland zijn wij geneigd, aldus de Redactie onze goede trouw niet aan een code vast te nagelen, doch dit aan het persoonlijke oordeel van den accountant over te laten. De verantwoordelijkheid, welke hierdoor op den accountant wordt gelegd is duidelijk en vereischt het bestaan van een beroep, hetwelk een hooge graad van ontwikkeling heeft bereikt. Het sluit het gevaar in, dat het standpunt ingenomen door een accountant verschilt van dat van een ander, doch de keus tusschen de strakke code en de soepelheid van de Britsche opvattingen zal ons weinig moeite geven.

Wat de andere vraag betreft wijst de Redactie er op, dat de grootere ondernemingen interne controlesystemen hebben opgebouwd, waarop een onafhankelijke controle veilig kan worden gebaseerd. Ongelukkigerwijze zijn er vele kleinere ondernemingen, waar de accountant weet, dat hij op de interne controle niet kan afgaan; toch is de mate van verantwoordelijkheid in de oogen van het publiek en van de werp precies dezelfde. Het zou mogelijk moeten zijn in deze gevallen verschep dan thans het geval is te onderscheiden tusschen de verantwoordelijkheid van de directie en den accountant. Momenteel is de positie van den directeur de minst verantwoordelijke van alle beroepen, daar behalve in het geval van oneerlijkheid voor geen geval van onachtzaamheid en incompetentie de directeur van een solvabele onderneming persoonlijk verantwoordelijk gesteld kan worden. Het kan niet juist zijn, dat een accountant, die eens

per jaar komt, verantwoordelijk gesteld kan worden voor de gevolgen van slechte leiding, terwijl de directeuren, die juist voor den taak van supervisie worden betaald, hiervan vrij loopen.

Na deze stellingen gaat de Redactie over tot het bespreken van de details van het rapport en geeft nog eens weer als hare meening te kennen, dat de accountant niet verantwoordelijk gesteld kan worden voor de inventarisatie van den voorraad. Zij stemt met de Commissie in, dat „too great an emphasis may currently be placed upon the inventory and receivables phases of the accountant's work". De Commissie heeft hier op het oog „other asset items", doch de Redactie verbaast zich er over, dat geen grooter aandacht wordt geschonken aan den post „payables", daar het veel lastiger is na te gaan, welke posten niet op de Balans voorkomen.

Ch. H.

REPERTORIUM VAN TIJDSCHRIFT-LITERATUUR OP HET GEBIED VAN ACCOUNTANCY EN BEDRIJFSHuishoudkunde

Redactie: L. A. Bakker
Drs. G. L. Groeneveld
Drs. H. Haverkamp
en Drs. P. F. R. Stol

A. ACCOUNTANCY

III. LEER VAN DE INRICHTING

Administratieve en mechanische hulpmiddelen

Beschrijving van de stencilmachines Geha, Greif en Rex, alsmede van de Astra schrijvende telmachine.

A III 3

De Kantoormachinegids April 1941

Kantoormachines

Raalte, J. van — In dit tweede en slotartikel behandelt schr. de factuureermachines en het ponskaartensysteem.

A III 3

*Mededeelingen van het Nederlandsch Instituut voor Efficiency
Maart 1941*

IV. LEER VAN DE CONTROLE

Functie, taak en verantwoordelijkheid van den rijksaccountant

Delmonte, J. — In dit artikel geeft schr. een nadere bespreking van de functie, taak en verantwoordelijkheid van den Rijksaccountant.

A IV 2

Maandbl. v. Acc. en Bedrijfshuishoudkunde Juni 1940

Eenige opmerkingen over de onderzoeken door Rijksaccountants ten behoeve van de belastingadministratie

Blaey, W. N. de, — Schr. geeft in dit artikel een toelichting van de functie van den belastingaccountant, welke functie uit rationeele overwegingen een veel beperkter karakter moet dragen dan die van den public-accountant.

A IV 2

Maandbl. v. Acc. en Bedrijfshuishoudkunde Juni 1940